T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 45
KARAR NO : 2016 / 80
KARAR TR : 15.2.2016

ÖZET : Davacının er olarak askerlik görevini yaparken, askeri plakalı aracın karayolunda yaptığı trafik kazası sonucu yaralanarak sakat kalması nedeniyle oluştuğu öne sürülen maddi ve manevi zararın tazmini istemiyle açılan davanın, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : E.E.
Vekili : Av. M. N.B.
Davalı : İçişleri Bakanlığı
Vekili : Müş.Haz.Av. M.A.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; müvekkilinin 19.05.2010 tarihinde askerlik görevini yaptığı Tokat/Niksar İlçe Jandarma Komutanlığında, S. T.'un sevk ve idaresindeki 760713 plaka sayılı askeri aracın içerisindeyken, aracın kaza yapması sonucu kafasından ağır yaralandığını; Tokat Devlet Hastanesinde beyin kanaması tanısıyla ameliyat olarak taburcu edildiğini; sonra Sivas Askeri Hastanesinde 1 ay yatarak tedavi gördüğünü, kendisine 30 gün yatarak istirahat raporu verildiğini; sırasıyla Van Askeri Hastanesi, Elazığ Askeri Hastanesi ve Diyarbakır Askeri Hastanesinde tedavi gördüğünü, tedavi sonucunda Elazığ Askeri Hastanesi Baş Tabipliğince 03.02.2011 tarihinde Barışta Askerliğe Elverişli Değil raporu verildiğini; müvekkilinin geçirdiği kaza sonucu beyin kanaması geçirdiğini, ameliyat edildiğini, bunun olumsuz etkilerini yaşadığını; iş yapamama, denge kaybı, kafasının bir bölümünde hissizlik, hep halsizlik ve uyuma isteği, çömelememe, vücut hareketlerinde ağırlaşma ve uyuşukluk hali, cinsel isteksizlik ve performans düşüklüğü, hatırlamama unutkanlık, yürürken baş dönmesi ve düşme, güneşte duramama kusma ve bayılma gibi kazanın olumsuz sonuçlarını yaşadığını; müvekkilinin tedavisini devam ettirdiğini, en son 2012 yıllı mart ayında artık sakat kaldığını öğrendiğini ve hiçbir iş yapamadığını ifade ederek; fazlaya ilişkin her türlü dava ve talep haklarının saklı kalması şartıyla; müvekkili için 1.000,00TL sürekli iş göremezlik ve efor kaybı tazminatının olay tarihinden itibaren işleyecek en yüksek reeskont faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle 7.5.2012 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Davacı vekili, 30.1.2014 kayıt tarihli dilekçesiyle, dava değerini 99.740,00 TL daha artırmıştır.

ÖZALP ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 5.3.2014 gün ve E:2012/192, K:2014/164 sayı ile, "(…) Mahkememizde açılan davanın Ölüm ve Cismani Zarar Sebebiyle Açılan Tazminat davası olduğu anlaşılmıştır.

İlke olarak idarenin ifa ile yükümlü olduğu herhangi bir kamu hizmetinin kuruluşunda, düzenlenişinde ya da işleyişinde; gereken emir, direktif ve talimatın verilmemesi, kontrolün yapılmaması, hizmete özgülenen araçların yetersiz, kötü olması, gerekli tedbirlerin alınmayışı, geç, zamansız hareket edilmesi şeklinde oluşan aksaklık, aykırılık, bozukluk, düzensizlik, eksiklik ve sakatlıklar hizmet kusurudur.

Somut olayda davacı taraf askerlik hizmetini yaptığı sırada meydana gelen kazada yaralanması sonucu sakat kaldığı, kaza nedeniyle E. E.' nin sakat kaldığını iddia etmiştir.

Dava dilekçesindeki açıklamalar ve zararın gerçekleşme biçimi gözetildiğinde; davalı İçişleri Bakanlığı aleyhine açılan davanın, hizmet kusuruna dayandığı anlaşılmaktadır.

6100 sayılı yasanın 3. maddesinde yer alan "Her türlü idari eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerin yol açtığı vücut bütünlüğünün kısmen veya tamamen yitirilmesine yahut kişinin ölümüne bağlı maddi ve manevi zararların tazminine ilişkin davalara Asliye Hukuk Mahkemeleri bakar. İdarenin sorumluluğu dışında kalan sebeplerden doğan aynı tür zararların tazminine ilişkin davalarda dahi bu hüküm uygulanır," hükmü Anayasa Mahkemesi'nin 16/2/2012 tarihli ve E: 2011/35, K: 2012/23 sayılı Kararı ile iptal edilmiştir.

İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davalarına 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasası'nın 2/1-b maddesi gereğince idari yargı yerinde bakılacağı hüküm altına alınmıştır.

Yukarıda yapılan açıklamalar ve tüm dosya kapsamının birlikte değerlendirilmesi sonucunda; Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 07.04.2010 tarih, 2010/206 esas, 2010/4-178 karar sayılı ilamında da belirtildiği gibi "davacıların tazminat istemi, davalı idarenin hizmet kusuruna dayanmaktadır. Davalının, bir hizmeti yürüttüğü ya da gözetim, denetim ve kontrol yükümlülüğünü yerine getirmeyerek; hizmet nedeniyle kişilere verdiği zararın tazmini istemiyle açılan davada, kamu hizmetinin yöntemine ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin, hizmet kusuru veya başka nedenle idarenin sorumlu bulunup bulunmadığının saptanması gerekmektedir. Bu hususların saptanması ise idare hukuku ilkelerine göre yapılabilecektir. Hizmet kusuru sonucu ortaya çıkan uyuşmazlığın giderilmesinde görev idari yargı yerine aittir. Bu

tür davaların, 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b. maddesi hükmünce idari yargı yerinde açılması gerekir." Bu nedenlerle mahkememizde görülen uyuşmazlığın askeri hizmetin görülmesi sırasında meydana geldiği ve çözüm yerinin Askeri Yüksek idare Mahkemesi'nde olduğu kanaatine varılmıştır.

Mahkememizde görülen uyuşmazlığın çözüm yerinin askeri yargı olması nedeniyle Mahkememizin görevsizliği nedeniyle davanın HMK'nın 114/1-b maddesi delaletiyle aynı yasanın 115/2. maddesi gereğince dava şartı noksanlığı nedeniyle usulden reddine dair aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Gerekçesi Yukarıda Açıklandığı Üzere;

1-6100 sayılı HMK 114/1-b maddesi uyarınca davanın USULDEN REDDİNE…" karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu defa, aynı olaydan dolayı, 100.740,00TL maddi, 100.000,00TL manevi tazminat istemiyle askeri idari yargı yerinde dava açmıştır.

ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİ İKİNCİ DAİRE BAŞKANLIĞI: 3.12.2014 gün ve E:2014/1857, K:2014/1782 sayı ile, "(…) Dava dosyasında mevcut bilgi ve belgelerin incelenmesi sonucunda; 19.05.2010 tarihinde S. T.'un sevk ve idaresindeki 760713 plakalı askerî aracın cezaevi istikametinden Niksar ilçe Jandarma Komutanlığı istikametinde seyretmekte iken araç şoförünün aracın kontrolünü kaybetmesi sonucu kazanın meydana geldiği, araç içinde bulunan davacının yaralandığı, Elazığ Asker Hastanesinin 08.07.2010 tarihili raporu ile "B14/F-2 Barışta Askerliğe Elverişli Değildir, Seferde Görev Yapar "raporuna istinaden 08.07.2010 tarihinde terhis edildiği, maddi ve manevi zararın karşılanması amacıyla Özalp Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan davanın 05.03.2014 tarih ve 2014/164 karar sayılı görevsizlik kararı ile neticelenmesi üzerine 06.06.2014 tarihinde Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde işbu davanın açıldığı anlaşılmıştır.

1602 Askeri Yüksek idare Mahkemesi Kanununa göre, davanın görevli yargı yerinde açılıp açılmadığı incelenerek hususlar arasında sayılmıştır. Zira görev kamu düzeni ile ilgili olup davanın her safhasında dikkate alınması hukuk alanında ihtilafsız kabul edilen bir keyfiyettir. Bu nedenle davanın görevli yargı yerinde açılıp açılmadığı hususu incelenmiştir.

19.01.2011 tarihinde Resmi Gazetede yayınlanan ve yürürlüğe giren 6099 sayılı Tebligat Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 14'üncü maddesi ile 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 110'uncu maddesi başlığı ile birlikte değiştirilerek; "Görevli ve Yetkili Mahkeme" Madde 110; "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanlar dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez, 2918 sayılı Kanuna eklenen Geçici Madde 21; Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış davalara uygulanmaz. " hükmünü düzenlemiştir.

Bu yasal mevzuat çerçevesinde dosya incelendiğinde; 19.05.2010 tarihinde S. T.'un sevk ve idaresindeki 760713 plakalı askerî aracın cezaevi istikametinden Niksar İlçe Jandarma Komutanlığı istikametinde seyretmekte ikin araç şoförünün aracın kontrolünü kaybetmesi sonucu meydana gelen kazanın askeri mahalde gerçekleşmediği, karayolunda meydana geldiği anlaşıldığından 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 110'uncu maddesinin amir hükmü gereği trafik kazası nedeniyle maddi ve manevi tazminat istemine ilişkin 06.06.2014 tarihinde açılan bu davanın görev ve çözüm yerinin mahkememiz olmayıp adli yargı olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle ;

DAVANIN GÖREV YÖNÜNDEN REDDİNE…" karar vermiş; bu karar, karar düzeltme isteminde bulunulmaksızın kesinleşmiştir.

Davacı vekili, 23.2.2015 kayıt tarihli dilekçe ile bir kez daha adli yargı yerinde dava açmıştır.

Özalp Asliye Hukuk Mahkemesi: 17.12.2015 gün ve E:2015/98 sayı ile, Davacının aynı olaya ilişkin daha önce de Özalp Asliye Hukuk Mahkemesinde ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açtığı davalardan ve görev konusuna ilişkin, Yargıtay 17. Hukuk Dairesinin 2014/4389 Esas, 2014/5487 Karar ve 10.04.2014 tarihli kararından bahisle; öncelikle her iki yargı mercii arasında meydana gelmiş olan görev uyuşmazlığının giderilmesi gerektiğinin anlaşılmış olduğu gerekçesiyle; "1-2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemelerinin Kuruluşu ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19.maddesi uyarınca, taraflara yargı yolu uyuşmazlığının çözümlenmesi açısından Uyuşmazlık Mahkemesine başvurmaları için 1 aylık kesin süre verilmesine, aksi halde görev ve yargı yeri hususlarının dava şartı olduğu da değerlendirilerek HMK'nın 115.maddesi uyarınca dava şartı yokluğundan davanın reddine karar verileceğinin ihtarına, (davacı tarafa ihtarat yapıldı davalı tarafa ihtarat yapılamadı)

2-Taraflarca Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulduğu takdirde Uyuşmazlık Mahkemesince verilecek kararın bekletici mesele yapılmasına…" karar vermiştir.

Davacı vekilinin, adli ve askeri idari yargı yerleri arasında ortaya çıkan olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle, Uyuşmazlık Mahkemesine sunulmak üzere, Özalp Asliye Hukuk Hakimliğine verdiği 23.12.2015 dilekçesi üzerine, adli yargı dava dosyası Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Fikret ERES'in katılımlarıyla yapılan 15.2.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve nedeni aynı olan davada; adli ve askeri idari yargı yerlerince verilmiş karşılıklı görevsizlik kararı bulunmakta olup; bunun üzerine kendisine ikinci kez gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1-2247 sayılı Yasanın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi

için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir." hükmüne göre, adli yargı yerinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine idari yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasanın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, ikinci yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da içermesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre olumsuz görev uyuşmazlığı doğması durumunda her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma istencini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme oranla daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli ve askeri idari yargı yerince, karşılıklı görevsizlik kararı verildikten sonra, yeniden adli yargı yerinde dava açıldığı, Mahkemece verilen karar doğrultusunda, davacı vekili tarafından Uyuşmazlık Mahkemesine sunulmak üzere, ilk görevsizlik kararını veren mahkemeye dilekçe verildiği; dilekçeyi alan adli yargı yerinin de, yalnızca kendisine ait dava dosyasını ekleyerek Mahkememize başvurduğu görülmüştür.

Bu haliyle, olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle yapılan başvuru, 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamaktadır.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamakta ise de, davanın taraflarınca başvuruda bulunulduğu gözetilerek, yapılan başvurunun 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına uygun olacaktır.

Öte yandan, 2247 sayılı Yasa'nın 14 ve 19. maddelerinde öngörülen durumun aksine, diğer(bu davada, ikinci görevsizlik kararını veren askeri idari yargı yeri) görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası temin edilmeden Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulduğu görülmekte ise de; askeri idari yargı yerine ait kararın ve kesinleşme durumunu gösteren belge ile uyuşmazlığı çözmeye yeterli bilgi ve belgelerin dosyada yer aldığı görüldüğünden; askeri idari yargı dosyasının istenilmediği ve sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve askeri idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde askeri adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Savcısı Hüsnü ERCAN'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü ve yazılı açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının er olarak askerlik görevini yaparken, askeri plakalı aracın yaptığı trafik kazası sonucu yaralanarak sakat kalması nedeniyle oluştuğu öne sürülen maddi ve manevi zararın tazmini istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı belirtilmiş; aynı Kanunun 7.maddesinde, Karayolları Genel Müdürlüğünün bu Kanunla ilgili görev ve yetkilerine; 8.maddesinde Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının; 9.maddesinde Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığının; 10.maddesinde belediye trafik birimlerinin; 12. maddesinde il ve ilçe trafik komisyonlarının görev ve yetkilerine yer verilmiş; aynı Kanunun 13.maddesinde, karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşların, karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlü oldukları belirtilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; 19.05.2010 tarihinde S.T.'nin sevk ve idaresindeki 760713 plakalı askerî aracın cezaevi istikametinden Niksar ilçe Jandarma Komutanlığı istikametinde seyretmekte iken araç şoförünün, yağmur nedeniyle oluşan su birikintisinden kaçmak amacıyla yaptığı manevralar sonucunda panik yaparak kontrolünü kaybetmesi, aracın refüje çıkması, sürüklenerek elektrik direğine çarpması sonucu kazanın meydana geldiği; araç içinde

bulunan Jandarma Er olan davacının yaralandığı, Elazığ Asker Hastanesinin 08.07.2010 tarihili raporu ile "B14/F-2 Barışta Askerliğe Elverişli Değildir, Seferde Görev Yapar "raporuna istinaden 08.07.2010 tarihinde terhis edildiği; meydana gelen kaza nedeniyle oluştuğu ileri sürülen maddi ve manevi zararlarının tazmini istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fıkrasında "Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Özalp Asliye Hukuk Mahkemesinin 5.3.2014 gün ve E:2012/192, K:2014/164 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Özalp Asliye Hukuk Mahkemesinin 5.3.2014 gün ve E:2012/192, K:2014/164 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 15.2.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
ÖZGÜLDÜR	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Fikret
AYDIN	AKBULUT	ERES